

Sprawa C-578/23**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

19 września 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Nejvyšší správní soud (Republika Czeska)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

12 września 2023 r.

Strona skarżąca:

Česká republika – Generální finanční ředitelství

Strona przeciwna:

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Przedmiot postępowania głównego

Przedmiotem sporu jest zagadnienie, czy zostały spełnione przesłanki udzielenia zamówienia publicznego w procedurze negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu, a w szczególności kwestia tego, czy poprzednik prawny strony skarżącej¹ w chwili zawarcia umowy o integracji systemowej do systemu informatycznego ADIS (zwanej dalej „pierwotną umową”) wiedział o przyszłej potrzebie pozyskania podstawowego serwisu systemu informatycznego ADIS (zwanego dalej „SI ADIS”) i czy działając rozsądnie musiał się jej spodziewać, ewentualnie czy zakładał konieczność udzielenia zamówień będących następstwem tego zamówienia.

¹ Česká republika – Ministerstvo financí (Republika Czeska – ministerstwo finansów, Republika Czeska). Strona skarżąca powstała w 2013 r. jako niezależna jednostka organizacyjna państwa i w zakresie zagadnień administracji podatkowej wstąpiła w pozycję Ministerstvo financí (ministerstwa finansów), któremu pozostaje jednak nadal podporządkowana.

Przedmiot wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Sąd odsyłający zajmuje się zagadnieniem, czy przy dokonywaniu oceny materialnej przesłanki procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu konieczne jest uwzględnienie okoliczności faktycznych i stanu prawnego na moment zawarcia pierwotnej umowy.

Pytanie prejudycjalne

„Czy dokonując oceny, czy została spełniona materialna przesłanka skorzystania z procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu, tj. czy instytucja zamawiająca nie spowodowała stanu wyłączności swoim zawinionym postępowaniem, zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b) [dyrektywy 2004/18]², należy uwzględnić, w jakich okolicznościach prawnych i faktycznych została zawarta umowa o pierwotne świadczenie, następstwem której są dalsze zamówienia publiczne?”

Przywołane przepisy prawa Unii

Artykuł 28 dyrektywy 2004/18 (Procedury udzielania zamówień publicznych).

Artykuł 31 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/18 (Procedura negocjacyjna bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu).

Przywołane przepisy prawa krajowego

Paragraf 21 ust. 2 zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (ustawy nr 137/2006 o zamówieniach publicznych; zwanej dalej „ustawą o zamówieniach publicznych”) stanowił, że instytucja zamawiająca może udzielić zamówienia publicznego w procedurze otwartej albo ograniczonej oraz, w razie spełnienia określonych warunków, również w procedurze negocjacyjnej z publikacją ogłoszenia o zamówieniu albo procedurze negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu.

Paragraf 23 ust. 4 lit. a) ustawy o zamówieniach publicznych stanowił, że instytucja zamawiająca może udzielić zamówienia publicznego w procedurze negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu także wtedy, gdy z przyczyn technicznych bądź artystycznych, ochrony praw wyłącznych lub wynikających z przepisów szczególnych zamówienie może zostać wykonane wyłącznie przez określonego wykonawcę.

² Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (zwana dalej „dyrektywą 2004/18”).

Zwizęle przedstawienie okoliczności faktycznych i przebiegu postępowania głównego

- 1 Poprzednik prawny strony skarżącej zawarł w dniu 29 czerwca 1992 r. pierwotną umowę ze spółką IBM World Trade Europe/Middle East/Africa Corporation. Na podstawie tej umowy stworzono SI ADIS, który do chwili obecnej jest kluczowym systemem informatycznym administracji podatkowej w Republice Czeskiej (zwanej dalej „RCz”).
 - 2 W dniu 1 marca 2016 r. strona skarżąca wszczęła procedurę negocjacyjną bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu zgodnie z § 23 ust. 4 lit. a) ustawy o zamówieniach publicznych i w dniu 20 maja 2016 r. udzieliła w ramach tej procedury zamówienia publicznego pn. „Základní pozáruční servis aplikace ADIS v r. 2016” (podstawowy serwis pogwarancyjny aplikacji ADIS w 2016 r.). Strona skarżąca zrobiła tak na podstawie ekspertyzy rzeczoznawcy i opinii prawnej, z powołaniem się na przyczyny techniczne³ oraz ochronę praw autorskich spółki IBM Česká republika, spol. s r.o. (zwanej dalej „wykonawcą”)⁴ do kodu źródłowego SI ADIS. Przedmiotem świadczenia był podstawowy serwis pogwarancyjny SI ADIS. W dniu 20 maja 2016 r. strona skarżąca zawarła z wykonawcą umowę o dzieło w sprawie zamówienia publicznego. Cena za zamówienie publiczne wynosiła 33 294 389 koron czeskich (CZK) bez VAT.
 - 3 W decyzji z dnia 9 października 2017 r. strona przeciwna przyjęła, że strona skarżąca popełniła wykroczenie, ponieważ nie zostały spełnione przesłanki umożliwiające skorzystanie z procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu zgodnie z § 23 ust. 4 lit. a) ustawy o zamówieniach publicznych. Strona skarżąca nie wykazała bowiem, że z przyczyn technicznych zamówienie publiczne mogło zostać wykonane wyłącznie przez wykonawcę, do którego się zwrócono. Jednocześnie, zdaniem strony przeciwnej, potrzeba ochrony wyłącznych praw skarżącej została w sposób zawiniony wywołana przez wcześniejsze postępowanie poprzednika prawnego strony skarżącej.
 - 4 Strona skarżąca wniosła od tej decyzji środek odwoławczy, który został oddalony przez prezesa strony przeciwnej. Zgodził się on z wnioskami strony przeciwnej i dodał, że nie chodzi o techniczną niemożliwość wykonania przedmiotu zamówienia przez innego wykonawcę, lecz o faktyczny skutek wyłączności⁵ praw
- ³ Bez powiązania z rdzeniem i innymi modułami nie jest możliwe samodzielne funkcjonowanie modułów, zarządzanie nimi i ich rozwój; moduły nie mogą zostać rozdzielone; przedmiot zamówienia publicznego ingeruje w istniejące moduły; SI ADIS został stworzony i jest rozwijany przez wykonawcę, który jest właścicielem praw licencyjnych i który zna SI ADIS; potrzebne jest zapewnienie kontynuacji technicznej, utrzymanie i rozwój SI ADIS.
- ⁴ Jej jedynym współnikiem w 1992 r. była spółka IBM World Trade Europe/Middle East/Africa Corporation.
- ⁵ Stan wyłączności jest definiowany w postanowieniu odsyłającym jako „konieczność wykonania zamówienia wyłącznie przez określonego wykonawcę”.

autorskich wykonawcy, co nie umożliwia skorzystania z procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu.

- 5 Strona skarżąca wniosła skargę na decyzję prezesa strony przeciwnej do Krajský soud v Brně (sądu okręgowego w Brnie, Republika Czeska, zwanego dalej „sądem okręgowym”), który skargę tę oddalił. Zdaniem sądu okręgowego wyjątkowo dopuszczalne jest udzielenie zamówienia publicznego w procedurze negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu, jeżeli istnieją ku temu podstawy zgodnie z § 23 ust. 4 lit. a) ustawy o zamówieniach publicznych (przesłanka formalna), których jednak instytucja zamawiająca nie mogła przewidzieć i których nie można jej przypisać (przesłanka materialna).
- 6 Sąd okręgowy uznał za istotne to, że poprzednik prawny strony skarżącej swoim postępowaniem przy zawarciu pierwotnej umowy w sposób zawiniony stworzył stan wyłączności autorskich praw majątkowych wykonawcy. Sąd stwierdził również, że SI ADIS nie jest systemem informatycznym, w przypadku którego należałoby zakładać krótką żywotność. Nadto dotyczy on dziedziny podatków, która obiektywnie podlega ciągłym zmianom. Potrzeba dalszego wsparcia technicznego musiała być zatem oczywista.
- 7 Zdaniem sądu okręgowego strona skarżąca nie wykazała, że w czasie zawarcia pierwotnej umowy chodziło o jedynego możliwego wykonawcę, a nadto wskazała, że warunki udzielenia zamówienia będącego następstwem pierwotnego zamówienia należało oceniać z uwzględnieniem przepisów prawnych obowiązujących w chwili udzielenia tego kolejnego zamówienia.
- 8 Od wyroku sądu okręgowego strona skarżąca wniosła skargę kasacyjną do sądu odsyłającego.

Podstawowe argumenty stron postępowania głównego

- 9 Strona skarżąca zarzuca, że w chwili zawarcia pierwotnej umowy wykonawca był jedynym możliwym wykonawcą, który był w stanie zapewnić wymagane świadczenie (dostarczyć serwery z własnym systemem operacyjnym oraz zapewnić serwis i zdalny nadzór). W chwili zawarcia umowy pierwotnej poprzednik strony skarżącej nie mógł racjonalnie zakładać, że w przyszłości zaistnieje potrzeba zapewnienia dodatkowych działań niezbędnych do dalszego funkcjonowania SI ADIS. Sama strona skarżąca nie stworzyła w sposób zawiniony stanu wyłączności. Zdaniem strony skarżącej również jej poprzednik prawny nie stworzył stanu wyłączności.
- 10 Strona skarżąca próbowała uniezależnić się od wykonawcy – nie miała bowiem dostępu do wszystkich kodów źródłowych SI ADIS. Jednak w 2015 r. wykonawca poinformował ją, że nie rozważa przeniesienia autorskich praw majątkowych do SI ADIS. W chwili zawarcia pierwotnej umowy nie było nawet możliwe uzyskanie pełnego przeniesienia autorskich praw majątkowych do SI ADIS,

ponieważ niektóre komponenty były komercyjnie wykorzystywane na całym świecie przez wykonawcę i jego partnerów.

- 11 W chwili zawarcia pierwotnej umowy nie istniały żadne przepisy prawne regulujące prawa autorskie i prawo zamówień publicznych. Stan prawny w chwili zawarcia pierwotnej umowy ma kluczowe znaczenie dla oceny późniejszego postępowania strony skarżącej.
- 12 Gdyby strona skarżąca miała teraz przeprowadzić procedurę udzielenia zamówienia publicznego na dostawę nowego systemu informatycznego, zmarnowałyby środki finansowe zainwestowane w SI ADIS i w ten sposób naraziłaby się na ryzyko uznania takiego postępowania za sprzeczne z zasadami gospodarności i celowości.
- 13 Strona przeciwna wskazuje, że w oparciu o wyłączność pierwotnej umowy z 1992 r. strona skarżąca rozwijała SI ADIS wyłącznie w drodze procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu co najmniej do końca 2019 r., a z ekspertyzy rzeczoznawcy nie wynika, jakoby wybrany wykonawca był ze względów technicznych jedynym możliwym wykonawcą systemu.
- 14 W postępowaniu administracyjnym nie ustalono, czy stan wyłączności w odniesieniu do przesłanki ochrony praw wyłącznych w ogóle istnieje. Wystarczyło bowiem rozważyć, czy ewentualny stan wyłączności powstał w sposób zawiniony.
- 15 Z treści pierwotnej umowy wynika wyraźnie, że przedmiotem świadczenia jest wdrożenie systemu administracji podatkowej w trzech etapach. Na podstawie pierwotnej umowy miało dojść tylko do realizacji pierwszej fazy. Zakładano zatem funkcjonowanie SI ADIS przez długi czas.

Analiza pytania prejudycjalnego

- 16 Sąd odsyłający zajmował się w pierwszej kolejności przesłanką materialną przedmiotowej procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu. Zdaniem sądu odsyłającego z orzecznictwa krajowego Nejvyšší správní soud (najwyższego sądu administracyjnego, Republika Czeska) wynika, że „z procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu można skorzystać, jeżeli przyczyny skorzystania z niej są obiektywne, tzn. niezależne od woli instytucji zamawiającej”⁶, a jednocześnie, że „na podstawie przesłanek wymienionych w art. 31 dyrektywy [2004/18], jak również w § 23 ust. 4 ustawy [o zamówieniach publicznych] można wyprowadzić jednoznaczny wniosek, że

⁶ Wyrok Nejvyšší správní soud (najwyższego sądu administracyjnego) z dnia 11 stycznia 2013 r., numer sprawy 5 Afs 43/2012-54, numer 2790/2013 Sb. NSS [zbioru orzeczeń Nejvyšší správní soud (najwyższego sądu administracyjnego)], *Ministerstvo zemědělství* (ministerstwo rolnictwa, Republika Czeska).

‘stanu wyłączności’ (tzn. konieczności wykonania zamówienia wyłącznie przez konkretnego wykonawcę) nie może stworzyć sama instytucja zamawiająca”⁷.

- 17 Jednocześnie sąd odsyłający zwrócił uwagę na to, że w motywie 50 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, wskazano, że „Wyłączność może również wynikać z innych przyczyn, ale jedynie obiektywne sytuacje wyłączności mogą uzasadnić skorzystanie z procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu, gdy sytuacja ta nie została stworzona przez samą instytucję zamawiającą z myślą o przyszłym postępowaniu o udzielenie zamówienia”. Artykuł 32 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy także stanowi, że zamówienie publiczne może zostać udzielone w procedurze negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu m.in. w przypadku ochrony praw wyłącznych, jeżeli „nie istnieje inne rozsądne rozwiązanie alternatywne lub zastępcze, a brak konkurencji nie jest wynikiem sztucznego zawężenia parametrów zamówienia”. Choć do momentu wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia nie upłynął jeszcze termin transpozycji tej dyrektywy, to sąd odsyłający uważa, że chodziło jedynie o wyrażenie wprost zasady obowiązującej już wcześniej⁸.
- 18 Chociaż Trybunał Sprawiedliwości nie zajmował się dotychczas w swoim orzecznictwie tym, czy w celu skorzystania z procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu niezbędne jest, aby przyczyna, dla której konieczne jest udzielenie zamówienia publicznego wyłącznie określone mu wykonawcy zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/18, nie była zawiniona przez instytucję zamawiającą, to sąd odsyłający uważa, że wykładnia prawa Unii w tym względzie ma charakter *acte clair*.
- 19 Sąd odsyłający ma jednak wątpliwości co do tego, czy przy dokonywaniu oceny tej przesłanki materialnej konieczne jest uwzględnienie okoliczności faktycznych i stanu prawnego w chwili, w której instytucja zamawiająca miała stworzyć stan wyłączności. W niniejszej sprawie chodziłoby w konsekwencji o to, czy poprzednik prawny strony skarżącej, regulując autorskie prawa majątkowe w pierwotnej umowie dotyczącej SI ADIS w 1992 r., w sposób zawiniony stworzył stan wyłączności na korzyść wykonawcy, co wyklucza skorzystanie z procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu w odniesieniu do zamówienia publicznego będącego następstwem poprzedniego zamówienia w 2016 r. (tj. 24 lata później).

⁷ Wyrok Nejvyšší správní soud (najwyższego sądu administracyjnego) z dnia 12 maja 2016 r., numer sprawy 1 As 256/2015-95, numer 3436/2016 Sb. NSS [zbioru orzeczeń Nejvyšší správní soud (najwyższego sądu administracyjnego)], *Dopravní podnik hl. m. Prahy* (przedsiębiorstwo transportowe miasta stołecznego Pragi, Republika Czeska).

⁸ Sąd odsyłający wskazuje przykładowo na motyw 51 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji.

- 20 W odniesieniu do okoliczności faktycznych i stanu prawnego w chwili zawarcia pierwotnej umowy RCz (ówcześnie Czeska i Słowacka Republika Federalna) nie była w tamtym czasie członkiem Unii Europejskiej (ówcześnie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej). Jednocześnie nie istniało odpowiednie krajowe ustawodawstwo dotyczące udzielania zamówień publicznych; istniały jedynie związane zasady udzielania zamówień publicznych ustanowione przez rząd, obowiązujące od dnia 1 lipca 1992 r., tj. dopiero stosunkowo długo po rozpoczęciu postępowania w sprawie zawarcia pierwotnej umowy. Pierwsza kompleksowa regulacja prawna została ustanowiona dopiero na mocy zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek (ustawy nr 199/1994 o udzielaniu zamówień publicznych), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1995 r. Jeżeli chodzi o regulację warunków licencji na SI ADIS, to w chwili zawarcia pierwotnej umowy obowiązywały przepisy zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon) [ustawy nr 35/1965 o dziełach literackich, naukowych i artystycznych (ustawa autorska)], w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1993 r. W świetle powyższego twierdzenie strony skarżącej, że nie istniały żadne przepisy prawne regulujące prawa autorskie, jest nieprawdziwe, chociaż nie można pominąć, że wówczas zupełnie inna była praktyka zawierania umów, które dotyczyły praw autorskich do złożonych systemów, takich jak SI ADIS.
- 21 W chwili zawarcia pierwotnej umowy poprzednik prawny strony skarżącej mógł więc zasadnie zakładać, że możliwe będzie również udzielenie zamówień będących następstwem pierwotnego zamówienia temu samemu wykonawcy bez konieczności zapewnienia także innym wykonawcom możliwości ubiegania się o zamówienie na potrzebne świadczenie. Zdaniem strony skarżącej w chwili zawarcia pierwotnej umowy wykonawca był jedynym możliwym wykonawcą, a zatem nie musiała ona zakładać bez prowadzenia dalszych analiz, że zamówienie będące następstwem pierwotnego zamówienia będą mogli wykonać również inni wykonawcy.
- 22 Zdaniem sądu odsyłającego w judykaturze krajowej występuje wyraźna rozbieżność co do odpowiedzi na pytanie prejudycjalne.
- 23 W wyroku z dnia 30 listopada 2021 r., numer sprawy 3 As 60/2020–64, *Statutární město Brno* (miasto statutarne Brno, Republika Czeska) Nejvyšší správní soud (najwyższy sąd administracyjny) doszedł bowiem do wniosku, że konieczne jest dokonanie oceny powstania stanu wyłączności z perspektywy chwili powstania danego stosunku, z uwzględnieniem właściwej regulacji prawnej (w tym tego, że RCz nie była w tamtym czasie członkiem Unii Europejskiej) oraz ówczesnie obowiązującej praktyki gospodarczej. W niniejszej sprawie instytucja zamawiająca miała stworzyć stan wyłączności w 1998 r., uzgadniając warunki licencji w umowie o dzieło dotyczącej systemu informatycznego. Za takim rozwiązaniem przemawia okoliczność, że jeżeli dla przyjęcia, że doszło do spełnienia przesłanki materialnej, decydujące miałyby być zawinienie instytucji zamawiającej przy udzielaniu zamówienia pierwotnego, to bardzo trudno byłoby stosować z mocą wsteczną współczesne przepisy o zamówieniach publicznych

w drodze procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu. W tym kontekście należy również wziąć pod uwagę zakaz retroaktywności i pewność prawa. Kolejnym powodem, dla którego należy uwzględnić okoliczności faktyczne i stan prawny w chwili udzielenia pierwotnego zamówienia, jest to, że instytucja zamawiająca byłaby jednocześnie zmuszona do skorzystania z jednej z bardziej otwartych form udzielania zamówień, mimo że z powodów technicznych lub ochrony praw wyłącznych, które powstały w czasie, gdy nie obowiązywały odpowiednie przepisy prawne, tylko jeden konkretny wykonawca mógł spełnić świadczenie.

- 24 Jednakże w wyroku z dnia 12 marca 2020 r., numer sprawy 10 As 372/2019–56, *Ministerstvo financí* (ministerstwo finansów), Nejvyšší správní soud (najwyższy sąd administracyjny) doszedł do przeciwnego wniosku, że „rozsądne spojrzenie na obszar zamówień publicznych sprzeciwiałoby się »akceptacji stanu wyłączności trwającego ‘na zawsze’ (przez kilkadziesiąt lat) tylko dlatego, że nowo zawierane umowy są następstwem umów zawartych ‘dawno temu’«”. Również w tamtej sprawie instytucja zamawiająca miała stworzyć stan wyłączności poprzez zawarcie umowy na system informatyczny, a to w 1995 r. Za takim rozwiązaniem przemawia okoliczność, że zdaniem Trybunału Sprawiedliwości wyjątki pozwalające na skorzystanie z procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu należy interpretować zawężająco. Strona skarżąca udzieliła zamówienia publicznego będącego następstwem pierwotnego zamówienia w okresie obowiązywania ustawy o zamówieniach publicznych i dyrektywy 2004/18. W związku z tym znajdował do niej zastosowanie wymóg, by nie stworzyła stanu wyłączności własnym zawinionym postępowaniem. Od 1992 r. do 2016 r. strona skarżąca (lub jej poprzednik prawny) mogła albo wynegocjować nowe warunki umowne w zakresie majątkowych praw autorskich w taki sposób, aby mogła udzielać zamówień publicznych w jednej z bardziej otwartych procedur udzielania zamówień publicznych, albo rozpocząć udzielanie zamówień na nowy system informatyczny nawet kosztem tymczasowo zwiększonych wydatków, co mogło przynieść oszczędności w dłuższej perspektywie. W związku z tym nie można powoływać się na sytuację mającą miejsce w chwili zawarcia pierwotnej umowy, jeżeli stan wyłączności trwał także po przyjęciu odpowiednich przepisów prawnych dotyczących udzielania zamówień publicznych. Ustalając, czy można skorzystać z procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia o zamówieniu, należy bowiem wziąć pod uwagę moment podjęcia decyzji o udzieleniu zamówienia w ramach tej procedury⁹.
- 25 Sąd odsyłający nie jest przekonany, że którykolwiek z wariantów wykładni można uznać za jasny, wiarygodny i bez zasadnych wątpliwości bardziej przekonujący niż pozostałe warianty. Nadto w ocenie sądu odsyłającego rozstrzygnięcie zagadnienia, czy przy dokonywaniu oceny przesłanki materialnej konieczne jest uwzględnienie okoliczności faktycznych i stanu prawnego w czasie, w którym

⁹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 5 października 2000 r., Komisja/Francja, C-337/98, EU:C:2000:543, pkt 37.

instituce zamawiająca miała stworzyć stan wyłączności, które to zagadnienie nie zostało dotychczas rozstrzygnięte w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości, ma zasadnicze znaczenie nie tylko w niniejszej sprawie, ale także dla innych instytucji zamawiających w podobnych sprawach.

DOKUMENT ROBOCZY